

Ел. Мурзаевъ

Куциятаъ дервишъ

Презъ месецъ май на 1863 година единъ керванъ отъ 80 камили и 40 човѣка минаваше презъ една голѣма пустиня. Той идѣше отъ Тегеранъ и отиваше за Хи-ва и Бухара. Пжтницитѣ бѣха правовѣрни мюсюлмани, *дервиши**), които сега, като благочестиви хаджии, се връщаха отъ свещения градъ Мека.

Съ измѣрени крачки, клатушкайки своя товаръ, камилитѣ нагазваха горещия пустиненъ пѣсъкъ. Съ навелени глави изморенитѣ дервиши вървѣха мълчаливо следъ тѣхъ, напълно безучастни къмъ еднообразието на пустинята. Само водачътъ на кервана и единъ младъ слабо накуцващъ дервишъ внимателно оглеждаха пжтя, който изминаваха, посоката, която държеха, и околната природа.

Куциятаъ дервишъ, както се виждаше отъ неговитѣ документи, бѣ отъ Турция и се казваше Хаджи Решидъ. Сегашното си пжтуване бѣ предприелъ съ благословията на халифа, т. е. на турския султанъ. Той бѣше интелигентенъ и образованъ, говорѣше на чистъ турско-османски езикъ, владѣеше добре турски и персийски, знаеше наизустъ цѣлия коранъ**), т. е. цѣлата мюсюлман-

*) *Дервишъ* — мохамедански калугеръ.

**) *Коранъ* — свещена книга за мохамеданитѣ.